

3. Lægeerklæringen skal i særdeleshed bekræfte, at den pågældende ikke lider af en sygdom, der må antages at blive forværret af eller at gøre ham uegnet til arbejde til søs, eller som må antages at frembyde en fare for den øvrige besætnings sundhed.

Artikel 4.

1. Hvor det drejer sig om unge mennesker under 21 år, skal lægeerklæringen have gyldighed i højst 1 år fra tidspunktet for dens udstedelse.

2. Med hensyn til personer, der er fyldt 21 år, skal vedkommende myndighed fastsætte varigheden af lægeerklæringens gyldighed.

3. Såfremt gyldigheden af en lægeerklæring udløber under et togt, skal erklæringen forblive i kraft indtil hjemkomsten.

Artikel 5.

Der skal træffes foranstaltning til, at en person, som ved lægeundersøgelsen er blevet erklæret uegnet til vedkommende beskæftigelse, kan ansøge om en fornyet undersøgelse af en lægekyndig opmand eller opmænd, som skal være uafhængige af enhver fiskerbådsejer eller organisation af fiskerbådsejere eller fiskere.

Artiklerne 6-12.

(se art. 5-11 i konventionen om lavalder for adgang til beskæftigelse om bord på fiskerfartøjer, dog at henvisningen i art. 12 a) skal være til artikel 8, og ikke artikel 7).

Konvention nr. 114 om fiskeres forhyringskontrakt.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 43. møde den 3. juni 1959, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til fiskeres forhyringskontrakt, der er optaget som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager i dag den 19. juni 1959 følgende konvention:

Artikel 1.

1. I nærværende konvention omfatter udtrykket „fiskerfartøj“ alle skibe og både af en hvilken-somhelst art, der er indregistreret eller forsynet med skibspapirer, hvad enten de er i offentlig eller privat eje, og som anvendes til saltvandsfiskeri.

2. Vedkommende myndighed kan undtage fiskerfartøjer af en sådan type og tonnage, som er fastsat

efter forhandling med de pågældende organisationer af fiskerbådsejere og fiskere, hvor sådanne findes, fra anvendelsen af nærværende konventions bestemmelser.

3. Vedkommende myndighed kan, såfremt den finder det godtgjort, at de spørgsmål, der omhandles i nærværende konvention, er fyldestgørende ordnet ved kollektive overenskomster mellem fiskerbådsejere eller organisationer af fiskerbådsejere og fiskernes organisationer, undtage ejere og fiskere, der er omfattet af sådanne kollektive overenskomster, fra konventionens bestemmelser.

Artikel 2.

I nærværende konvention omfatter udtrykket „fisker“ enhver person, der er beskæftiget eller antaget i en hvilken-somhelst egenskab om bord på et fiskerfartøj og optaget i besætningslisten. Det omfatter ikke lodser, elever på skoleskibe og skibslærlinge med lærekontrakt, besætninger på krigsskibe eller andre i fast statstjeneste.

Artikel 3.

1. Forhyringskontrakten skal underskrives både af ejeren af fiskerfartøjet eller af hans autoriserede repræsentant og af fiskeren. Fiskeren og eventuelt også hans rådgiver skal have rimelig adgang til at undersøge forhyringskontrakten, før den underskrives.

2. De nærmere forhold, hvorunder fiskeren skal underskrive kontrakten, skal fastsættes ved lov for at sikre et fyldestgørende tilsyn fra vedkommende offentlige myndigheds side.

3. De foregående bestemmelser skal anses for opfyldt, såfremt vedkommende myndighed erklærer, at kontraktens bestemmelser er forelagt den skriftligt og er bekræftet såvel af ejeren af fiskerfartøjet eller hans autoriserede repræsentant som af fiskeren.

4. Den nationale lovgivning skal indeholde bestemmelser, der på fyldestgørende måde sikrer, at fiskeren har forstået kontrakten.

5. Kontrakten må ikke indeholde bestemmelser, der strider mod den nationale lovgivning.

6. Den nationale lovgivning skal foreskrive sådanne yderligere formaliteter og garantier med hensyn til kontraktens afslutning, som måtte blive anset for nødvendige for at beskytte fiskerbådsejerens og fiskerens interesser.

Artikel 4.

1. Der skal i overensstemmelse med den nationale lovgivning træffes tilstrækkelige forholdsregler for at sikre, at kontrakten ikke indeholder nogen